

[Sigsgaard.]

synes ikke, man vurderer folks interesse for samfundsanliggende særlig højt, når man uden på nogen måde at have undersøgt sagen kan stå her på talerstolen og sige, at folk vil bare smide det i papirkurven. Hvis man har den indstilling til folks interesse, så må man nok erkende, at så kommer vi ikke så forfærdelig langt med at bringe en bedre kommunikation ud.

Der er sket en del på dette område rundt omkring i verden. Jeg er ikke bekendt med, at man fra staters eller parlamenters side laver sådanne oplysningsblade; det gør man sikkert, men det har jeg ikke fundet eksempler frem på. Derimod ved jeg fra det kommunale arbejde, at en række storbyer rundt omkring udsender sådanne blade en gang om måneden eller oftere; bl. a. gør Stockholm det; et meget smukt, meget tiltalende og meget spændende blad, som er spændende at læse selv for danskere, og et blad, som man i Stockholm har erfaring for læses i meget stor udstrækning af byens borgere. Tilsvarende eksempler kunne jeg nævne en række andre steder fra.

I øvrigt siger fru Ellen Strange Petersen, at orienteringen i almindelighed er for dårlig; det er vi enige om, jeg ønsker bare at drage nogle konklusioner af det og sætte nogle initiativer i gang. Men det er ikke alene sagen. Sagen er også, at visse grupper i samfundet, visse politiske partier med store, stærke pengefolk eller pengemæssigt stærke organisationer i ryggen, dagblade osv., har mulighed for at komme frem med deres tanker og deres idéer. Vi har næsten noget i retning af et meningsmonopol, informationsmonopol her i Danmark — hr. Camre har været lidt inde på det, og jeg er slet ikke uenig med ham om det. Andre partier, andre opfattelser har ingen mulighed for at komme til udtryk. Det kan man betegne på mange måder, men det ville være meget forkert at kalde et sådant system demokratisk i hvert fald. Vi har trykkefrihed. Ja, det har vi selvfølgelig. Enhver kan jo lave sig en avis, hvis han har 10 mill. kr., så vi har altså en form for trykkefrihed i hvert fald.

Hr. From talte om, at forslaget ville betyde en overlappning, for vi havde jo alle disse aviser. Samtidig erkendte han dog, at

partipressen til en vis grad var ensidig; det vedgik hr. From. Vi må vel også lægge til, af de fleste mennesker kun holder én avis, de får altså kun sagerne fremlagt ud fra en bestemt synsvinkel. Så er det rigtigt, at der på side 7 eller side 3, eller hvor det nu kan være, kan stå en lille artikel f. eks. af mig eller af andre, der til daglig ikke har mulighed for at komme frem med deres meninger, og jeg synes nok, det er en fordel, at vi har den mulighed, men den skal ikke overvurderes, for det er et par spalter eller en enkelt spalte, der her er tale om, og resten af avisen, de hundreder af spalter dag ud og dag ind er fyldt med synspunkter fremlagt på en ganske bestemt måde, kendsgerninger valgt ud på en ganske bestemt måde. Jeg er altså meget enig med hr. From i, at vores presse er ensidig trods alt, og jeg mener nok endnu stærkere end hr. From, at den er ensidig. Det, der forekommer mig interessant, er, at venstre og hr. From ikke finder nogen grund til at gøre noget ved det, for jeg hørte ikke et ord om, hvad der skulle gøres.

Hr. Samuelson fra de radikale var også inde på den tankegang om papirkurven, og jeg kan som sagt ikke acceptere den, men hvis man nu har de betænkeligheder — man har også betænkeligheder ved, om en sådan redaktionskomité kan arbejde ordentligt og alt det dér — men man i øvrigt erkender, at orienteringen af befolkningen er for dårlig, hvorfor laver man så ikke et eksperiment? Hvis man virkelig alvorligt mente det, man står og siger om, at vi gerne vil informere og orientere, hvorfor siger man så ikke: vi synes, dette forslag er dårligt, på de og de punkter skulle man lave det om, og vi er bange for, at det slet ikke kan fungere, men vi må erkende, at det kan vi ikke vide noget om, før vi har prøvet det? Hvorfor siger man så ikke her fra talerstolen: lad os prøve det, lad os gennemføre et eksperiment på et år f. eks., lad os derefter lave en undersøgelse, og lad os hitte ud af, hvor mange mennesker der læser det blad? Hvad får de ud af det? Hvad skal der laves om? Er ideen kassabel måske? — det kunne jo godt tænkes. Jeg synes, det ville være en stor gevinst, hvis man kunne få gennemført et sådant eksperiment. Hvis man ikke kan — de borgerlige partier stillede sig jo meget negativt — kan